

at få en fritvalgsordning, så tror jeg, den danske befolkning ville sige nej tak, og det ville børnefamilierne også.

Børnefamilierne skal have et frit valg med hensyn til, at hvis man har brug for et pasningstilbud – det er så et ord, der måske ikke er helt dækkende for indholdet i en daginstitution, men nu vælger jeg at bruge det ord i dag, og det er også til hr. Frank Dahlgaard – så skal det stå til rådighed, og det må være det, det frie valg går ud på, med de forskellige viftemuligheder, der er af pasningstilbud.

Til hr. Frank Dahlgaard: Det bliver jo noget meget retorisk, om mit menneskesyn og Socialdemokratiets menneskesyn siger, at vi skal sørge for, at der er nogle gode vilkår for børnefamilierne, for det er ikke sjovt for et lille barn heller at gå i et parcelhuskvarter, hvor det er det eneste barn, der er hjemme, og der ikke er andre børn at lege med.

Vi har nogle meget gode erfaringer i det her land med at have vores børn i institutioner. Nogle gange – det har ordføreren jo så ret i – er børn for lang tid i institution, men stadig væk får langt, langt de fleste børn i dette land en god og dejlig opvækst med deres familier, og det synes jeg vi skal være stolte over og udbygge og se på de problemstillinger, der er for den truede gruppe. Det må være vejen at gå i stedet for at tønse flere milliarder kroner ud til i forvejen ressourcestærke forældre.

Til fru Jette Gottlieb: Det er svært, det her med kvalitetskravene til de enkelte institutioner; det er noget, vi har som målsætning i Socialdemokratiet at vi skal se på og arbejde med. Men endnu en gang: Det skal først og fremmest være kommunerne, der arbejder for og sørger for en bedre kvalitet i deres daginstitutioner, ikke at kvaliteten over en bank endnu en gang er dårlig i de danske daginstitutioner, men der skal arbejdes med det rundt omkring i de kommuner, hvor der er et problem. Det vil vi fra Socialdemokratiet i hvert fald henstille til at man gør.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

»Idet Folketinget konstaterer, at regeringen vil fremsætte forslag om en styrket indsats for de særligt truede børn og unge, opfordrer Folketinget regeringen til at:

– sikre en styrket forebyggende indsats over for potentielt truede børn og deres forældre, også for handicappede forældre,

– sikre, at frontpersonalet i arbejdet med risikobørn i højere grad støttes i deres underretningsspligt og involveres i sagsforløbet, når dette skønnes hensigtsmæssigt af hensyn til en helhedsorienteret indsats i forhold til de truede børn og unge,

– tilskynde kommunerne til at bruge den nære families og lokalsamfundets ressourcer ved foranstaltninger over for truede børn og unge, – bidrage til at opkvalificere anbringelsessteder til truede børn og unge såvel som behandlingssteder til børn og forældre med et misbrug, – sikre bedre vilkår for børn og unge med forældre i fængsel, – sikre en målrettet indsats for forældre til anbragte børn med henblik på løsning af årsagerne til anbringelsen.«

Det var den vedtagelse, der blev stemt igennem i forbindelse med forespørgsel nr. F 10. Jeg synes, det er på sin plads at spørge den socialdemokratiske ordfører, hr. René Skau Bjørnsen: Hvad mere ønsker den socialdemokratiske ordfører i forhold til det forslag til vedtagelse, som er fremsat i dag?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal såmænd blot bede den socialdemokratiske ordfører om at redegøre for eller dokumentere, at det vil koste 2-3 mia. kr. ekstra at gennemføre et frit valg mellem offentlig og privat pasning.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Den socialdemokratiske ordfører siger, at børn ikke vil gå hjemme i tomme parcelhuskvarterer. Næ, men hvis der er tale om de små børn mellem 0 og 2-2½ år, så vil de godt. Så har de ikke brug for institutioner med 20, 30, 40 unger, som skrigger, og hvor den, der huler højest, får opmærksomheden. Der er ikke noget børnekrav på det område.

Den socialdemokratiske ordfører sagde selv i sit første svar til mig, at det kan da godt være, at der er mere sygdom henne i institutionerne, og at støjniveauet er større, men sådan er det bare; der er nogle pasningsbehov, og der er nogle hensyn til arbejdsmarkedet, man må tage.

Så er det, jeg igen må sige: Vil Socialdemokratiet være et sådant menneskesyn bekendt, at man bare tager hensyn til forældrenes pasningsbehov og arbejdsmarkedet og blæser på de små børns behov, dem, man i dag kalder vuggestuebørn? Er det et stuerent synspunkt?